

1798

*

1.

2.*

2.

1.

2.

3.*

3.

0

2

4.*

4.

R

da

a

1

5.*

5.

es

1798, 3.

MEMORIAM
IOANNIS FRIDERICI MAGERI
SENIORIS IN SCABINATV
QVONDAM MERITISSIMI
IN
AUDITORIO ICTORVM
D. VI. NOVBR. A. C. MDCCXCVIII.
HORA IX.
SOLEMNI ORATIONE
RECOLENDAM AC CELEBRANDAM.
INDICVNT.
ORDINARIVS
SENIOR ET RELIQVI ASSESSORES
IVRIDICAE FACVLTATIS.

INEST
Responso. Iuris XCIV.

BRITANNIÆ LIBRARIAE
VIRGINIAE

ANNO MDCCCLXVII
JANUARII Venerabilis et illustrissimi viri
Domi: G. C. von Plessen Secr: Rectorum

LIBRARY OF THE BRITISH MUSEUM

THIS LIBRARY IS THE PROPERTY OF THE BRITISH MUSEUM
AND IS NOT TO BE LOANED OUT.
THE LIBRARIAN IS TO BE NOTIFIED OF ALL
MOVEMENTS OF BOOKS.
THE LIBRARIAN IS TO BE NOTIFIED OF ALL
MOVEMENTS OF BOOKS.
THE LIBRARIAN IS TO BE NOTIFIED OF ALL
MOVEMENTS OF BOOKS.
THE LIBRARIAN IS TO BE NOTIFIED OF ALL
MOVEMENTS OF BOOKS.
THE LIBRARIAN IS TO BE NOTIFIED OF ALL
MOVEMENTS OF BOOKS.
THE LIBRARIAN IS TO BE NOTIFIED OF ALL
MOVEMENTS OF BOOKS.
THE LIBRARIAN IS TO BE NOTIFIED OF ALL
MOVEMENTS OF BOOKS.
THE LIBRARIAN IS TO BE NOTIFIED OF ALL
MOVEMENTS OF BOOKS.
THE LIBRARIAN IS TO BE NOTIFIED OF ALL
MOVEMENTS OF BOOKS.
THE LIBRARIAN IS TO BE NOTIFIED OF ALL
MOVEMENTS OF BOOKS.
THE LIBRARIAN IS TO BE NOTIFIED OF ALL
MOVEMENTS OF BOOKS.
THE LIBRARIAN IS TO BE NOTIFIED OF ALL
MOVEMENTS OF BOOKS.
THE LIBRARIAN IS TO BE NOTIFIED OF ALL
MOVEMENTS OF BOOKS.
THE LIBRARIAN IS TO BE NOTIFIED OF ALL
MOVEMENTS OF BOOKS.
THE LIBRARIAN IS TO BE NOTIFIED OF ALL
MOVEMENTS OF BOOKS.
THE LIBRARIAN IS TO BE NOTIFIED OF ALL
MOVEMENTS OF BOOKS.
THE LIBRARIAN IS TO BE NOTIFIED OF ALL
MOVEMENTS OF BOOKS.
THE LIBRARIAN IS TO BE NOTIFIED OF ALL
MOVEMENTS OF BOOKS.
THE LIBRARIAN IS TO BE NOTIFIED OF ALL
MOVEMENTS OF BOOKS.
THE LIBRARIAN IS TO BE NOTIFIED OF ALL
MOVEMENTS OF BOOKS.
THE LIBRARIAN IS TO BE NOTIFIED OF ALL
MOVEMENTS OF BOOKS.
THE LIBRARIAN IS TO BE NOTIFIED OF ALL
MOVEMENTS OF BOOKS.

RESPONS. XCIV.

Num, qui in termino productionis abest, indistincte iudicandus sit probandi media deseruisse.

In formandis sententiis, quas pragmatici appellant in contumaciam ferendas, dicasteria non omnino conspirare, nemo facile ignorat. Alia reum, qui, item contestando, quoad narrationem factorum ab ipso commissorum nesciendo respondet, confessum et conuictum pronunciant, alii nescientem neganti aequiparant. Qua quidem in re si inter facta antiqua et recentia distinguendum esse herciscundus existimaret, quod reprehenderem, vix inuenirem. Alii, si reus citationi morem gessit, legi iudicariae vero circa formam litis contestationi praescriptam non omni ex parte obtemperauit, sibi vix constant, vitiorum vel in citatione ipsa, vel eius insinuatione commissorum ratio haberi debeat an minus? Quod equidem affirmare, et aduocatum multare malim. Alii, si reus primo termini die in iudicio adfuit, item vero prosequi et contestari, nec non actor eius contumaciam accusare intermisit, reum pro confessio habendum et condemnandum, alii nouum ex circumductione terminum esse constitendum, quibus equidem accedo, quoniam, quae mitius responsum praebet, rapienda est occasio, existimant. Nec desunt alii super effectu contumaciae diffensus, quos singulos persequi supersedeo.

Subsistam in uno, quod nupperrime ex actis judicialibus in causa Z. contra W. coram praefecto Leucopetrano gestis apparabat.

* 2

Vide-

Videlicet reus, probationis propter exceptiones peremtorias ei impositae causa articulos, iuncta documentorum consignatione ac descriptione, iunctisque eorum copiis, quum obtulisset, euocatus a iudice, ut originalia exhiberet eorumque ab aduersario recognitionem expectaret, die in hanc rem praefixo non comparuerat, et contra contumaciae accusationem ab auctore factam hac vna defensione ex Tit. XIII. §. viii. O. R. verbis noch vor Ausfertigung der Citation etc. usus fuerat, se ob intermissam cautionem inpenfarum processus ergo praestandam, ad litem cum auctore continuandam non obligari, donec hic sententiae paruiisset. Quae quum exceptio ne quidem obligationem litem contestandi per ea, quae in §. i. Tit. XL. d. O. R. legimus, suspendat, multo minus eius continuationem morari valebat. Adeoque existimabamus, dispositionem Tit. XX. §. 7. ac Tit. XXV. §. i. quarum illa sic habet, *da hingegen der Producens, wenn er in dem anberaumten Termine nicht erscheinet, an solchen Zeugen, und an denen Documenten, so ihm zu produciren obgelegen — — sich versäumet, et haec desertions poenam diferte statuit, hoc pertinere, et propterea contumaciae accusationi ab auctore interpositae concedendum esse. Siquidem illa lex eius quidem, contra quem probatur, intuitu, fictae confessionis vel recognitionis, non in probante praeuiam desertionis requirit comminationem. Quod, quum hic ipse terminum constitui roget, ac impetrat, mirum videri non debet.*

Ferebamus igitur pro more inter nos consueto, obsequio huius legis ducti, sententiam his verbis conceptam: *Dieweil nach Vorschrift der Erl. Pr. Ord. Tit. XI. §. 2. die Fatalia des zugekannten Beweises, wenn schon den dilatorischen Ausflüchten noch nicht abgeholfen, nicht suspendiret werden, sondern ihren Fortgang haben, und von dieser Regel die einzige alhier nicht eintretende Ausnahme, wenn vor allen Dingen auf legitimationem ad caussam erkannt, gestattet worden, zu Salvirung des Beweises aber nicht nur, daß er binamen der gesetzmäßigen Frist übergeben, sondern auch*

auch im Productions-Termine gebührend fortgestellet werde s. §. 7.
Tit. 20. der Erl. Pr. Ordn. nötig ist; Und denn Bekl. im anbe-
raumten Productions-Termine, wozu er die Ladung erhalten zu
haben fol. 166. eingestanden, nicht erschienen, und überdem des-
halb vom Kl. Ungehorsams beschuldigt worden; So hat Bekl. an
dem fol. 70. ihm nachgelassenen Beweise sich versäumet, derowegen
es bey dem fol. 69. sq. befindlichen rechtlichen Erkenntniße nun-
mehr schlechterdings zu lassen, adiecta rei in expensas processus
condemnatione.

Senatus Pruvocationum vero nos male iudicasse, et in hunc
potius modum decernendum esse, censuit: Dass Appellant am
Beweise sich nicht versäumet, dannenhero es etc. — — sondern es
ist des fördersamsten ein anderweiter Productions-Termin, wozu
beyde Partheyen unter gesetzlicher Verwarnung, und Appellant
besonders sub poena desertionis vorzuladen sind, anzuberaumen,
ferner darauf zu beschönen, was recht ist. Es wird auch zu dem
Ende diese Sache an vorigen Richter billig remittiret. Jedoch ist
derselbe, da bey der an Appellantem ergangenen fol. 145. befindli-
chen Vorladung die Vorschrift der Erl. Proz. Ordn. Tit. IV. §. 1.
und Tit. XXV. §. 1. nicht gehörig beobachtet, und dadurch ein
vergeebliches Verfahren veranlaßet worden, die fol. 159. angesetzten,
und a fol. 160. bis fol. 215. fernerweit verursachten Unkosten denen
Partheyen abzufordern sich zu erhalten, hingegen die ixt. fol. 145.
bereits bezahlte erhaltenen Gerichtsgebühren wieder zu erstatten,
auch die Sportel-Caffe in Anschung des baaren Verlags zu entschä-
digen verbunden. Nitebatur itaque nostra sententia in §. 7.
Tit. XX. quae contra aduersarium confessi et coniucti poenam
praevia demum eius per citationem comminatione constituit,
probantem contra statuto die in iudicio non comparentem sim-
pliciter, non simul constituta comminationis praemittendae
necessitate, omnium, quibus in articulis usus fuerit probandi
mediorum, quippe testimoniis, documentorum et iurisiurandi de-
lationis expertem esse iubet, idemque, documenta quod atti-
net, §. 1. Tit. XXV. iisdem verbis repetit. Ex quo, haud
neces-

necessariam esse praeuiam desertionis comminationem, eo iustius inferre nobis videbamur, quo apertius ista opposita iuxta se posita hanc interpretationem iuuant, et quo magis ipsa haec diversitas cum iuris ratione conspirat. Siquidem is, qui articulos probatoriales exhibet, litteris, quibus eam Iudici offert, simul productionis terminum impetrare studet, et si in hoc peragenda intermitte, suo iphus facto aduersatur, vt adeo parum altero, in quem inuitum omnia peraguntur, fauore dignus esse non possit. Quam ob rem, nostra interpretandi ratio sententiae et voluntati legislatoris consentanea sit, an minus, aliis iudicandum relinquo.

Contra iudicio Senatus prouocationum vnicce patrocinatur
 §. 1. Tit IV. verbis: *Solches auch im Fortgange des Prozesses, ohne Unterschied, ob es Klägern oder Beklagten, ingleichen Impetranten oder Impetraten betreffe, bey allen und jedem Citationen, welche unter einer gewissen Commination geschehen, oder wo es sonst auf ein Fatale ankommt, beobachtet werden, et suppositio, legem hoc loco propositam nullam admittere exceptionem. Hanc igitur sententiam sequar, squidem occasionem sponte et lubenter arripi, quae benignius responsum praebet.*

Vt vero appendicem in illa Senatus sententia ad iudicem directam simul probem, a me impetrare non possum. Nimur scimus, arctatoria iudicis praecepta, licet ob defectum legis vel rei iudicatae simul peremtoria esse non possint, a partibus impune haud negligi. Scimus omnes, vbi non recognitae, sed antiquae Saxonum legi iudicariae parentum est, qui citationi morem non gerunt, modo tempus legitimum concessum reperiatur, hoc certe damnum incurgere, vt expensas termini vel praeteriti, vel, pro re nata, futuri ferre, et aduersario restituere iubeantur, et compellantur, idemque inter nos incommodum sequi eos, quos in integrum restitutionis beneficium contra aliud grauius dispendium, vel caufae ipsius iacturam tuerit. Accedit, iura nosse non magis iudici, quam aduocatis incumberere.

~~~~~

bere. Peccasse igitur aduocatum immorigerum et legi non obtemperantem, plane indubium, id vero vehementer dubium, vitio vertendum sit iudici, an minus, qui poenam lege comprehensam aduocato nunciare superiuacaneum, et inutile, nec non, ob virtuale iuris ignorantiae opprobrium, in ipsum causae patronum quodammodo iniurium duxerat. Ex quibus, si quid video, consequitur, in re praesente impensa, si non contemtu, certe neglegtu legis contractas, non iudici, sed causae patrono ex suo, non clientis, patrimonio incubuisse. Ut adeo illum rigorem in iudicem, et indulgentiam in reum immorigerum commissam eo magis miratus sim, quo magis vtrumque non solum legis iudicariae ratio, sed etiam lex d. 12. Aug. 1670. ad hunc Senatum directa, Ordinat. Rec. sub num. XIX. adiecta improbare, nostramque simul sententiam tueri videtur.

In his, quae praemississe non inutile duxi, subsistere deboeo, vt, cuius causa haec scripta sint, profitear. Instat nimirum dies natalis ICti quondam inter nos consumatisissimi, et in illustri Scabinatu Senioris celebratissimi

D. IOANNIS FRIDERICI MAGERI

Hic inter alia splendida humanitatis et benevolentiae erga singulos collegas documenta sortem duorum millium ioachimicorum per testamentum constituit, cuius usuras quotannis iurum studiosus bonae frugis, in primis Scabini filius, perciperet, et die ipsius natali, quippe VI. Noubr, super themate a Scabinatu praescripto orationem recitaret, simulque diuinam tutelam praedicaret. Hoc anno maestatus hoc beneficio CAROLVS EINERTVS, Senatus illustris Syndici, nostrique collegii Assessoris meritissimi, filius, qui iam variis speciminibus testatum fecit, se paternam virtutem firmo pede sequi, proximo Martis die pio hoc officio functurus, primam virtutem et laudem in Iurisconsulto esse probitatem, orando demonstrabit, diuinamque prouidentiam ac testatoris munificentiam gratius celebrabit.

Hanc

Hanc igitur Panegyrin ut Rector ACADEMIAE MAGNIFICUS, SERENISSIMVS PRINCEPS, ILLVSTRISSIMI COMITES, PROCERES VTRIVSQUE REIPUBLICAE GRAVISSIMI, GENEROSISSIMI QYE AC GENEROSI COMMILITONES, praesentes frequentesque illustrare et condecorare velint, singulos humanissime cupio rogatos.

Scribeb. Lips. Domin. XXII. post Fest. S. S. Trinit. A. C.
MDCCXCVIII.

EX OFFICINA SAALBACHIA.

VDI8

86.

ULB Halle
004 996 720

3

1798, 3.

MEMORIAM
IOANNIS FRIDERICI MAGERI
SENIORIS IN SCABINATV
QVONDAM MERITISSIMI
IN
AUDITORIO ICTORVM
D. VI. NOVBR. A. C. MDCCXCVIII.
HORA IX.

ATIONE
RANDAM.

IVS
SSESSORES
TATIS.

V.

